

[Camre]

Så vil jeg gerne sige i anledning af den sidste debat, som bl.a. venstres ordfører og venstres politiske ordfører er inde på her i dag, at de udgifter til investeringer, som er indeholdt i programmet, jo altså rækker frem til 1985, og som det er velkendt, er den del af udgifterne, som står i året 1982, i vidt omfang udgifter, der er indeholdt i selve finansloven for 1982, som er vedtaget; og hvad angår udgifterne til investeringer i de følgende år, vil de jo komme på de enkelte års finanslove. Folketinget vil i den forbindelse få et klart overblik over finansieringen både af disse investeringer og af de pågældende års øvrige offentlige udgifter, og folkettinget vil da ved en flertalsindstilling på sædvanlig vis kunne tilkendegive sin tilslutning til eller afstandtagen fra disse investeringer.

Så vil jeg sige om det samme, som finansministeren kommenterede, at ingen kan da vel finde, at regeringen er pligtig at forelægge sine forskellige forslag, før disse er færdige, og det, der er redegjort for her i dag, er ikke et beslutningsforslag, det er ikke et lovforslag, det er alene et program, der også omhandler dele af den offentlige sektor, som folkettinget ikke har direkte myndighed over, herunder de koncessionerede selskaber.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Som tidligere meddelt skal jeg udsætte afstemningen om de dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Glensgård, hr. Askjær Jørgensen og hr. Palle Simonsen, til mødet i morgen, fredag den 26. marts 1982.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 18. marts 1982:

Redegørelse om beskyttelse af Jyllands vestkyst.

(Redegørelse nr. R 6. Anmeldt 18/3 82. Redegørelsen givet 18/3 82. Meddelelse om forhandling 18/3 82).

Forhandling

Normann Andersen (S):

Jeg var lige ved at tro, at min ordførertale i denne forbindelse kunne have været und-

været, man var jo langt inde i en debat om dette emne under den sidste sag, men så langt kom man altså ikke.

Nordsøen eller Vesterhavet, som vi kalder det i daglig tale, kan være en virkelig turistattraktion. Det kan være en god ven, men også en farlig fjende, og det er netop balancen mellem disse to ting, der her i dag kommer på tale. Som fjende er det kystnedbrydningen, der kommer ind i billedet.

Kystnedbrydningen er ikke nogen ny foreteelse, den har fundet sted gennem århundreder, som den har fundet sted inden for de seneste år. Hvis vi ser på de store tyske bunkersanlæg, som blev bygget under anden verdenskrig, altså for ca. 40 år siden, kan vi konstatere, at de i dag ligger flere kilometer ude i Vesterhavet. Det viser klart, at havets magt er enorm, og at det i det hele taget kan være et spørgsmål, om man er i stand til at holde Vesterhavet tilbage. Jeg er af den opfattelse, at det nok højst er muligt at sinke nedbrydningen; med hensyn til at stoppe den totalt har jeg mine tvivl.

For en ordens skyld skal jeg straks understrege, at jeg for mit vedkommende kan tilslutte mig ministerens principielle standpunkt, at beskyttelsen af Jyllands vestkyst er en opgave, der bør løses af staten, amtskommunerne, kommunerne og i visse tilfælde også grundejerne i fællesskab. Det er da også et standpunkt, som har betydelig tilslutning i amtskommuner og kommuner. Jeg må da også her sige, at det er med tilfredshed, jeg konstaterer, at ministeren ikke vil gennemføre dette princip i dets fulde konsekvens, men vil tage et betydeligt hensyn til den omstændighed, at staten hidtil har været ene om at betale til kystbeskyttelsen på strækningen i Ringkøbing amtskommune og på Agger Tange. Jeg har den opfattelse i dag, at Ringkøbing amt nok bliver hovedemnet i denne diskussion, og en af grundene hertil er, at Ringkøbing amt er det eneste amt på vestkysten, der endnu ikke har truffet nogen aftale med staten.

Jeg er af den opfattelse, at redegørelsen angiver et rimeligt balancepunkt mellem den hidtidige faktiske tilstand og den mere gennemtænkte og konsekvente politik, som nu foreslås fulgt. Jeg forstår, at ministeren fortsat vil lade staten afholde samtlige udgifter til beskyttelse af Limfjordstangerne med diger, høfder og kystfodring og til foranstalt-